

به ناوی خوا

ئای...چهنده غه ریبم

له وانه‌ی وا خوشم دهوین

چهنده نامۆم

بۆ ئه وانه‌ی خوشیان دهویم

چلۆن ون بووم

له شه قامی فی لیها تووی

ئهم ژیانه...دا

به داخ و کهسه ریکی زۆره وه وهفا شاعیره ناوئاشنای ولاته کهمان بۆ هه میسه مائئاوایی له ژیان کرد. کۆچی دوايي وهفا په ژاره یه کی زۆری خسته سه ر دلّمان. وهفا له و شاعیری به توانایانه‌ی ئهمرۆ بوو که به ردهوام له هه ولی تازه کردنه وهی زمان و ناوه رۆکی شیعردا بوو که خوی ئه یگوت ئیمه ده بی هه ولّ بدهین زمانیکی نوئ و پیشکه وتوو له ئاسه واری ئه ده بی ئه ورۆماندا به کار بینین. وهک شیعره کانی ئاشق به سروشت و جوانی بوو. له زمانی پاک و رووبارانه‌یدا خوینهر ههستی به چه شنیک ژیانه وه و خوشه ویستی ئه کرد. سه رانسهر وشه کانی دهر د بوو. دهردی چاوه پروانی و نه سه ره وتن. وهفا ئه و شاعیره غه ریبه، به یه کجاری شه قامی فی لیها تووی ئهم ژیانه‌ی به جی هیشت و بۆ هه میسه مائئاوایی لیکردین، به و بۆنه وه پر به دلّ سه ره خوشی خۆمان ئاراسته‌ی بنه ماله‌ی به ریزیان و هه موو خه لکی کوردستان ده کهین.

محهمه د نووری، فه تاح ئه میری، سه عید نه جاری، هادی حه بیبی، محهمه د ره مه زانی، ناسر وه حیدی، ئه مین گه ردیگلانی، که ریم حیکمه تی، عه بدولعه زیز مه ولوودی.